

Mély vizek, nagy halak

A szél oda fúj, ahová akar. Kurátorommal rójuk a falut. Családlátogatás. A pálinkafőzde ajtaján befordul egy tagbaszakadt fiatal férfi. A kurátor informál: ő a falu szeszfordója, naponta egy liter a fejadagja. Gyermekait és a feleségét veri, és utóbb már más asszonyhoz költözött. Nem ő az egyedüli, pusztít az alkohol démona, a legértelmesebbek közül szedi áldozatait. A falu kovácsa is a nagy halak egyike. Alkoholizmusa mellett tiltott fegyverviselés, orvvadászat telíti bűn lajstromát. A család itt is szenved. Ha az asszony mukkanni mer, máris repül az égő petróleumlámpa. Beiktatásomkor a kocsmá udvarán rumosüvegekkel harangoztak, és közben ordították a templomba igyekvők felé:

– Ide gyertek, itt van az életnek forrása! – Néhány hét múlva betévedtek a templomba, csak úgy kíváncsiságból vagy éppen csúfolkodási szándékkal. Anélkül, hogy tudtunk volna róla, az ige legyőzte őket. Bejöttek beszélgetni a parókiára. Korábban panaszkodó asszonyaik kerestek vigasztalást. Ezúttal ők kerestek bűnbocsánatot. A falu ámul. Csatlakoztak az énekkarhoz és a zenekarhoz, egyikőjük éppen a zenekar vezetője lett. Kitűnően hegedült. Később presbiterek lettek, s egykori ivótársaik előtt Krisztus szabadító hatalmának bizony-

ságaivá váltak. Ma is megvannak, és a hitben állhatatosan megmaradtak.

A halottvirrasztók is átminősültek. Kikopott a kártyázás és a kisüsti, és maradt az ének, az ige és az imádság.

A falu szabályosan két részre oszlott: Magyarkéc, Románkéc. A gyűlölet fala választotta el őket. Senki nem vehetett házat a falu ellentétes felében. Az összeházasodást szigorúan tiltották. Időnként véres verekedésekben csapott fel a gyűlölet lángja. Ezekben is a nagy ivók jártak elől. A falu magyar hőseinek számítottak. Ámde Isten beszéde ide is betört. A román és magyar lelkész baráti kapcsolatba került. Feleségem egészségügyi munkát végzett a románok között is. A körorvos biztatása folytán az egész faluval kapcsolatba kerülünk. A nacionalizmus merev fala engedni kezdett. A barátkozás odáig terjedt, hogy a románok eljártak a templomi ünnepélyeinkre, sőt gyermekeik ilyen alkalmakon szavalatot is vállaltak. A nem rosszakaratú községi milicista úgy nyilatkozott, amióta ez a lelkész van a gyülekezetben, semmi dolga nemzetiségi villongásokkal. Természetesen ezt a feszültséget nem mi oldottuk föl, hanem a minden népeket egyaránt szerető Isten.